

nebyl a ani nemohl býti vědom, že snad obsahuje urážky soukromého obžalobce.

Pokud zmateční stížnost soukromého obžalobce napadá rozsudek tvrzením, že zodpovídání obžalovaného, že mu nebyla známa tendence knihy, jest nevěrohodné, neprovádí stížnost dovolávané důvody zmatečnosti § 281 čís. 5, 9 písm. b) tr. ř. po zákonu, brojíc jen proti hodnocení výsledků hlavního přelíčení nalézacím soudem v rozsudku, kteréžto hodnocení jest podle § 258 tr. ř. vyhrazeno soudu první stolice.

Pokud zmateční stížnost v této příčině vytýká rozsudku nalézacího soudu neúplnost proto, že nebyla v něm hodnocena výpověď svědka H. K-ého, je tato námitka zřejmě bezdůvodná, neboť řečený svědek udal sice, že v měsíci říjnu nebo listopadu 1928 koupil v obchodě obžalovaného knihu »Der unbekannte Diktator«, sám však připustil, že mu tenkrát prodavačka řekla, že knihu na skladě nemají, že mu ji však opatří soukromě, a také skutečně opatřila, při čemž výslovně podotkl, že nemůže vyloučiti pravdivost onoho tvrzení prodavačky.

Podle § 24 a citovaného v něm § 6 tisk. nov. čís. 124/24 při tiskopisu neperiodickém zodpovědnost za zanedbání povinné péče podle ustanovení cit. § 6 stihá nakladatele (vydavatele) a, není-li znám, zodpovědného správce tiskárny, nikoli však osoby spolupůsobivší při obvyklém rozšiřování tiskopisů, na př. obstaravatele prodeje, knihkupce, jak zmateční stížnost soukromého obžalobce mylně za to má.

V souzeném případě bylo by nezbytné zjistiti, že si byl obžalovaný-knihkupec vědom toho, že se rozšiřování pozastaveného neperiodického tiskopisu dotýká cti soukromého obžalobce, a nelze urážku na cti spáchat i pouhým nedopatřením (rozh. sb. n. s. č. 1699).

Vědomí to však nebylo zjištěno.

R o z h o d n u t í n e j v y š. s o u d u z e d n e 11. ú n o r a 1931,
Z m II. 131/30. Dr. B.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

H o r a: Soustava exekučního práva se zřetelem ke Slovensku a P. R. — vyšla z pera profesora formálního práva na Karlově universitě v Praze. Dílo toto jest jediným dílem, upravujícím soustavně předpisy práva exekučního čsl. státu způsobem vědeckým, a to předpisy exekučního práva v zemích historických i v zemích kdysi uherských. Jest také výbornou stěžejní pomůckou studijní všem, kdož chtějí své právnické vědomosti si prohloubiti; a studujícím všech právnických fakult nahrazuje základy přednášek o právu exekuč. vydané v r. 1926. Srozumitelným způsobem jest umožněno všem praktikům osvětliti si zákonné předpisy všude tam, kde ustanovení zákonná jsou poněkud nejasná, neb

kde zákon potřebných předpisů nemá. Poučí nás také o možnosti použití analogie v řízení exekučním, pokud použití její je vůbec přípustné.

Soustavná úprava výkladů o předpisech exekučních byla u nás postrádána, a dílo toto vyšlo právě v době, kdy praktikové skutečně postrádali řádného výkladu zákonů exekučních obojí oblasti. Pokud se týče sporných otázek práva exekučního, jsou při nich citována rozhodnutí nejvyššího soudu, čímž se umožňuje rozřešení sporné otázky jich srovnáním a studiem.

Autor přihlíží ke všem zákonům vydaným po r. 1918 a upravujícím materie exekučního práva společně, neb pouze v té které oblasti (zemí historických — neb zemí dříve uherských). Podstatné úpravy exekučního práva dostalo se zákonem z 19. I. 1928 č. 23 Sb. z. a n., který upravil jednotně exekuci proti exteritoriálním osobám a přiznal charakter exekučního titulu rozhodnutím soudů sociálního pojištění a smírům před nimi. Důležitý je předpis čl. XVII. zák. č. 23/28 Sb. z. a n., jenž stanoví, že exekuční tituly v oblasti jednoho práva uznávají dlužno i v oblasti druhého práva. Veškeré tyto předpisy docházejí v tomto díle řádného odůvodnění. Není opomenuto poukázat na čl. VI. zák. č. 23/28 Sb. z. a n., jenž shodně s ex. ř. rak. upravuje předpisy o exekuci mobilární, a jej na příslušném místě vyložit.

Najdeme ve spise i změny materiálního práva exekučního, způsobené zák. o přímých daních (č. 76/27 Sb. z. a n.) a také předpisy zvláštních zákonů, pokud upravují postup exekuce podle těchto zákonů přípustné anebo pokud ustanovení ex. ř. (ex. zák.) mění.

Celé toto dílo, opatřené věcným rejstříkem, má 310 stran a je rozděleno na část všeobecnou a zvláštní. Část zvláštní pak na tři díly, z nichž prvý pojednává o exekuci k vydobytí peněžitých pohledávek (exekuci na nemovitosti, movitosti, peněžitě pohledávky a jinaká práva majetková), druhý o exekuci k vynucení činů nebo opomenutí, třetí pak o exekuci zajišťovací a prozatímním opatření.

Autor (jak se proslýchá) pracuje nyní na úpravě předpisů o řízení nesporném, jež doznalo změny zák. č. 130/30 Sb. z. a n. a zák. č. 100/31 Sb. z. a n., upravujícím všeobecnou část řízení nesporného. Vydáním tohoto díla rozmnoží autor řadu svých děl právnických, jež jako největší odměnu jemu přinášejí vědomí, že prospěl celku.

Dr. J.

Sborník veř. práva čsl. Sešity XXI.—XXIII. (nakladatelství Polygrafia — Rudolf M. Rohrer — Brno) přináší opětně hojně článků, které obsahem, resp. novým zpracováním zaujmou živou pozornost čtenářů. Ukončením hesla *N a d a c e* (Eman. Hermann-Otavský) přináší nám hesla *Náhrada škody ve veř. právu* (Matějka), *Nájem území* (Tomsa), *Nakažlivé nemoci* (Chaloupka), *Nakladatelství* (Kizlink), *Nalezené věci* (Hoffmann), *Národ* (Weyr), dále obsažná hesla *Národní banka československá* (Pospíšil), *Národní shromáždění* (Weyr), *Národní výbor* (Kalousek),